

OBVESTILO-predpisovanje vankomicina in ceftriaksona

1. Posodobljen algoritem za odmerjanje in spremljanje zdravljenja z vankomicinom

V bolnišnični lekarni smo dopolnili in nadgradili Algoritem za odmerjanje in spremljanje zdravljenja z vankomicinom. Vankomicin je antibiotik, kjer je ustrezno odmerjanje in redno prilagajanje odmerkov glede na ledvično funkcijo pri bolniku zelo pomembno, da se izognemo nefrotoksičnosti. Izdaja se na Naročilnico za rezervna protimikrobna zdravila.

Ker smo pri rednem spremljanju plazemskih koncentracij in svetovanju opazili večkrat odstopanja **pri prvem polnilnem odmerku in pri določitvi začetnega odmernega intervala**, je to z navodili v algoritmu dodano. Algoritem je dostopen na intranetu, v plastificirani verziji pa bo poslan tudi na oddelke, kjer prosimo, da ga hranite na mestu, kjer bo viden tako zdravnikom, kakor tudi negovalnemu osebju.

Glede izpolnjevanja NRPZ naj opomnimo, da je **zelo pomembno zapisati ustrezno telesno maso in višino bolnika**, saj so izračuni in odmerjanja zelo odvisni tudi od pravih podatkov. Doslednost pri izpolnjevanju Naročilnice (NRPZ) je za zagotavljanje

varnosti pri zdravljenju z rezervnimi protimikrobnimi zdravili zato nujna.

2. Naročanje ceftriaksona (npr. Lendacin, Olicef, Altakson ipd.)

Ceftriakson spada med rezervna protimikrobna zdravila in je med vsemi na listi NRPZ v naši bolnišnici največkrat predpisan. Porabo ceftriaksona se redno spremlja tudi po oddelkih.

Zaradi optimizacije dela v lekarni smo se dogovorili, da za ceftriakson ni potrebno več izpolnjevati Naročilnice za rezervna protimikrobna zdravila. Ceftriakson (npr. Lendacin, Olicef, Altakson ipd.) naročite v lekarno z vsemi ostalimi zdravili.

Bolnišnična lekarna

POHVALA

Objavljamo pohvalo pacientke, ki se z objavo strina:

Po operaciji kompliciranega zloma na desni nogi, ki sem ga »pridelala« na hrvaškem otoku Zverincu, je presoja spoštovanega dr. med. Milana Nemeša, spec. spl. kirurg. in travm., da bolnišnično posteljo po štirinajstih dneh lahko zamenjam z domačo, vame naselila posebne, težko opisljive občutke. Olajšanje se je ob dejstvu, da me čaka še ena operacija in nato dolgotrajna rehabilitacija,

obenem mešalo z bojaznijo, kako bom zmogla.

Kalvarija, ki sem jo prestala od zdrsa po stopnicah, prve pomoči domačinov, strokovne pomoči zdravnika, po katerega so odpluli na Dugi otok, dveinpolurnega zibanja z ribiško barko po nemirnem morju, do prevoza z reševalnim vozilom na urgenco bolnišnice v Zadru, je zgodba zase, ki zahteva hvaležnost in komplimente za srčnost, iznajdljivost in nesebično pomoč Zverinčanov, predvsem pa zahvalo za človeško toplino, doslednost in strokovnost zdravnikov ter osebja zadarske urgence.

Odločitev, da me sin Andrej, ki je nemudoma prispel v Zadar, primerno oskrbovano odpelje v našo bolnišnico, je bila pravilna. Prišla sem v domače okolje in v najboljše strokovne roke. Ob enotedenskem čakanju na operacijo, ki je zaradi edema, mehurjev in vnetja nad mestom zloma ni bilo mogoče izvesti takoj, sem povsem odvisna od tuje pomoči spoznavala vse razsežnosti opravil v III. nadstropju kirurgije, in lahkotnost, s katero so zaposleni pristopali do nas, ki smo bili v njihovi oskrbi. Večkrat mi je šlo na jok, ko sem, nevajena tega, morala prositi za kahlo, pa sem vedno od vsakega dobila prijazno in spoštljivo razlago, da je to njihovo delo. Brez kakršnega koli nerganja ali razčlovečenja. Le samoumevno opravljeno. Z lahkoto.

Z očmi hvaležne pacientke sem opazovala, kako vse teče z nenehnim hitenjem od sobe do sobe, od človeka do človeka. Organizirano. Lahkotno. O težavah v zdravstvu ne morem in ne smem soditi, saj nisem njihova poznavalka. Marsikaj je narobe in težave gotovo obstajajo tudi v naši bolnišnici. Pa vendar jih kot pacientka nisem občutila. Z iskrenostjo in zazrtjem vase bi se tem ljudem moral pokloniti vsak, ki je bil deležen njihove strokovne pomoči, oskrbe in nege. Res je, da je to njihov poklic, ampak brez dodane srčnosti in spoštljivega odnosa do sočloveka, tovrstnih del ni mogoče izvajati. Tam vsak opravlja svoje naloge. Od snažilke, ki kot pridne mravljice večkrat na dan pobrišejo tla v sobi, se na posteljah in omarah dotaknejo vsakega kotička, pa zdravstvenega osebja, ki štiriindvajset ur skrbi, da je stanje slehernega bolnika čim bolj vzdržno, do vsega ostalega strokovnega kadra in zdravnikov, ki nesebično razdajajo svoje znanje pomoči potrebnim. Z lahkoto. Tudi odgovor cenjenega dr. med. Arpada Norčiča, spec. spl. kirurg. in travm. se je na vprašanje, če se je z mano pri drugi operaciji zelo namučil, zdel lahkoten. »Bil je izziv«, mi je odgovoril.

Pred odhodom domov sem v dnevnem prostoru našla 13. številko glasila Splošne bolnišnice Murska Sobota Krog življenja, ga z dovoljenjem vzela s sabo in ga doma z užitkom prebrala. Zanimiva vsebina »zunanjemu« bralcu odstira vse razsežnosti delovanja te velike ustanove z več kot 1000 zaposlenimi, ki zaradi strokovnosti in

organiziranosti po sistemih kakovosti poleg osnovnega poslanstva opravlja tudi naloge učne bolnišnice. Oko se mi je ustavilo na prispevku z naslovom 125 let bolnišnice. V kronološkem pregledu večjih zgodovinskih mejnikov in ob markantni fotografiji me je zapis: *zgraditev kirurškega bloka, največje investicije vseh časov v zdravstvu v pomurski zdravstveni regiji v letu 1987*, nehote vrnil v preteklost in izzval nostalgije spomine. Pomurje je v tistih časih »dihalo« ob nastajanju prepotrebne nove kirurgije in skoraj sleherni prebivalec je h gradnji prispeval vsaj kakšen takratni dinar. Moj prispevek je bil še nekoliko drugačen. Zaradi zaposlitvenega področja – v takratni organiziranosti SIS sem opravljala strokovna dela in naloge na področju kulturne in raziskovalne dejavnosti – pa morda tudi zaradi nekoliko izkušenj, sva skupaj s priznanim lendavskim kulturnikom Rajkom Stuparjem bila zaprosena za pripravo otvoritvene slovesnosti, ki se je zgodila 21. novembra 1987 ob 11. uri. Z brskanjem po osebni arhivi sem pred kratkim odkrila originalni scenarij, ki ga je pripravil Rajko, in po njem tudi režiral takratno veličastno prireditev. Sama sem prevzela vsebinske organizacijske naloge, za druge pa je s pozicije takratne SZDL skrbel kolega Jože Stvarnik. K sodelovanju smo pritegnili še Dušo Škof, ki je pripravila simpatičen tematski prizorček, le da so reševalci, medicinske sestre in zdravniki, ki so na prizorišče prispeli v reševalnih vozilih z vklopljenimi sireni, bili otroci iz soboških vrtcev, oblečeni v za njih izdelane

bolnišnične uniforme. Program so oblikovali takrat mladi umetniki, ki so obenem predstavljali svoje občine: Mursko Soboto igralec Dario Varga ter plesalec in koreograf Matjaž Farič, Lendavo igralka Irena Varga, Ljutomer pa, žal, danes pokojni igralec Ljubo Kralj. Glasbeni del je bil dodeljen Bandi Kociper – Baranja, beltinskim folkloristom in madžarski folklorni skupini Lindau iz Lendave ter združenima godbama na pihala iz Murske Sobotice in Ljutomera. Za tisti čas je bila režiserjeva odločitev (bilo je dve leti pred padcem Berlinskega zidu), da godba himno Hej Slovani, namesto na začetku, odigra šele na koncu, kar malo »revolucionarna«. Kakor tudi to, da so se vsi govori namesto v začetku zvrstili povsem na koncu, ko jim je sledila otvoritev. Takratni politiki, ki so na prireditvi zasedali prve vrste, so se sicer malo spogledovali, vendar komentirali niso. Svojevrsten izziv je bila priprava scene za prireditveni prostor. Ker je bilo tako od organizatorjev kot izvajalcev proslave pričakovano volonterstvo, tudi za sceno, razen postavitve odra, nismo mogli pričakovati kakšnih posebnih sredstev. Pa smo se domislili sprejemljive rešitve, ki se je na koncu pokazala kot zanimiva in atraktivna. V živahne barve odeta nova stavba nas je navdihnila z idejo o njihovi dopolnitvi. Iz bolnišnice smo dobili veliko balo široke gaze. S soprogom sva nato v Avstriji kupila tekstilne barve in doma v kotlu za žganjekuho belo gazo v dolgih trakovih spremenila v vse odtenke mavričnega

spektra. Skoraj od vrha stavbe pa do prireditvenega prostora pred njenim vhodom smo spustili široke trakove bolnišnične gaze, ki je odeta v barve na svojevrsten način dopolnila takratno največjo investicijsko pridobitev v pokrajini ob Muri, raznolika simbolika mavrice pa je obiskovalcem ponudila še možnost razmišljanja o njej. Po več kot štirih desetletjih se mi je mavrična lepota oddolžila z vso svojo žlahtnostjo. Tako pri hospitalizaciji zaradi dveh operacij, kakor pri usmerjanju pooperativnega stanja. Hvaležna sem vsem zdravnikom in osebju, ki so me kakor koli spremljali v dolgotrajnem procesu zdravljenja. Vsi skupaj so mi pomagali, da sem zmogla. Soboška kirurgija je ponovno obarvala moje življenje, tako kot sem ji jaz pred toliko leti z vso ljubeznijo in s pozitivno energijo barv skušala polepšati vstop v njeno življenje.

Erika Hriberšek

ZGODILO SE JE – »prejšnji teden«

❖ Torek:

- Varstvo pri delu in požarna varnost

ZGODILO SE BO - ta teden

❖ Ponedeljek:

- Gostja radijske oddaje Murskega vala Za zdravje bo Renata Pleh, univ. dipl. inž. živ. tehn., vodja Službe bolnišnične prehrane in dietoterapije, tema oddaje: Prehrana onkološkega bolnika.

❖ Torek:

- 14. seja Odbora bolnišnične dejavnosti Skupščine Združenja zdravstvenih zavodov Slovenije, ki se je bosta udeležila direktor Bojan Korošec, dr. med., spec. int. in pomočnica direktorja za področje zdravstvene nege Metka Lipič Baligač, mag. zdr. nege
- 11. seja strokovnega sveta zdravstvene nege Splošne bolnišnice Murska Sobota (knjižnica V. nadst. Krg. bloka)

*Tajništvo
Darja Cigut*

STATISTIČNI PODATKI ZA PREJŠNJI TEDEN

ŠTEVILO SPP. (evid. primeri):	330
ŠTEVILO BOD:	1709
LEŽALNA DOBA:	4,79
ŠTEVILO NOVOROJENČKOV:	16
DOJEČE MATERE - BOD:	7

*Sladjana Čerpnjak
Služba ZEPA*

Misel

*»Življenja je zelo enostavno,
ampak mi si ga vztrajno
otežujemo.«
(Konfucij)*

*Ureja: tajništvo
Naklada 140 izvodov
Prispevki in delo niso
honorirani.
Modri dirkač vam je
tedensko dosegljiv na naslovu:
<http://www.sb-ms.si>*